අපූරු වෙනස 1

SEPTEMBER, 2013
Pluz Cinema
Pluz Cinema
Pluz Cinema
Pluz Cinema

මවක් සහා පුතෙකු අතර සිදුවූ සත්‍ය සිදුවීමක් බැවින් අකමැති අය කියවීමෙන් වළකින්න

මගේ අම්මා කාන්ති. ඇය පාසල් ගුරුවරියක්. නගරයේ කනිශ්ඨ පාසලේ ගණිත ගුරුවරියක් විදියට එයා සේවය කරනවා. අපේ ගම බිබිලේ, බිබිලේ ටිකක් ඇතුලට වෙන්න තියන පිටිසර පුංචි ගමක්. මගේ අප්පච්චි වෙන ගෑණියක් එක්ක පැනලා ගියේ මට යාන්තං අවුරුදු 6ක් වෙනකොට. එදා ඉදන් අම්මා විතරයි මට උන්නෙ. මම මේ වෙනකොට 9 වසරේ උන්නෙ. අම්මා ගුරුවරියක් උනත් මම මොට්ටයි. ඉස්කෝලේ යෑම පේන්න බැරි උනා මට. ඉස්කෝලේ හුගක් ගුරුවරු මාව කොන් කරලා තිබුනේ පන්තියේ මොට්ටයා විදියට. පොඩි කාලේ ඉදන් අම්මා මාව පාඩම් උගන්නන්න අල්ලගන්න හැදුවත් මං වෙට්ටු දාලා හැමදාම මගැරියා. අම්මා ඉගැන්නුවත් මං මහා අවදානයක් දෙන්නෙ නෑ. මගේ ඔලුවේ වැඩකරන්නෙ කීයටද කැලේ පනින්නෙ කියන එක. අපි ගෙදර පොඩි හේනක් වගා කරා. අපේ ගමේ හැම ගෙයකම එහෙම තමා. මම ආස ඔය හේනෙ වැඩ කරන්න පාඩම් කරන්නෙ නැතුව.

slwazone.com

දැන් මම අපේ අම්මා ගැන කියන්නම්. අද මට හිතුවාම තේරෙනවා අපේ අම්මා හරිම නිරස දුක්ඛිත ජීවිතයක් ගෙවුව කෙනෙක්. අපේ අම්මා ජීවිතය ගෙවුවේ මැරෙන්න බැරිකමට ජීවත්වන විදියට. එයාගේ ජීවිතේ කිසිම රසක් කියලා දෙයක් තිබුනේ නෑ ඒ කාලේ. කොටින්ම අම්මා ඒ දවස් වල හයියෙන් හිනාවෙනවා මට ඇහෙන්නෙ මාස දෙකකට වත් සැරයක්. මහා පාන්දර 3.30 ට ඇහැරෙන අම්මා ලිදට ගිහින් නාගෙන ඇවිත් උයලා මාවත් ලෑස්ති කරලා අම්මට තිබ්බ පරණ සාරි තුනෙන් එකකුයි පරණ හැට්ට 4න් එකකුයි තෝරගෙන ඔහේ ඒක පටලගන්නවා. අම්මට ඒ හැට්ට දැන් පොඩියි. ඉස්සර අම්මා කෙට්ටු කාලේ ගානට තිබුනත් දැන් අමමා හිටියට වඩා මහත නිසා අම්මාගේ තන් ඉස්සිලා පිම්බිලා පෙන්නේ හරියට හැට්ටෙ ඉරාගෙන එලියට පනින්න දගලනවා වගේ. අම්මගේ තන්දෙකේ ඉදන් යාන්තං අගලක් පහලට දිග ඇති හැට්ටෙ නිසා අම්මගේ මුළු බඩම වගේ හොද හැටි එලියේ. ඇදුමක් අදින්න බැරිතරම් පරණ වෙනකල් අදින්න පුරුදු වෙලා උන්නු අම්මා මේ හැට්ට ඉරිලා යනකල් අළුත්වා නම් ගන්නෙ නෑ. අම්මට කොටින්ම අවශ්‍යතාවයක් නැතිනම් ඇදුම් පැලදුම් වලට වියදම් කරන්න උවමනාවක් තිබුනේ නෑ. මම කිව්වනේ අපේ අම්මා හරිම නිරස ජීවිතයක් ගෙවුවේ කියලා. මට පසුව වැටහුනේ අම්මා අප්පච්චිගේ නොයෙක් ක්‍රියාකලාප නිසා ඇතිවුන කලකිරීම හා අප්පච්චි පැනලා ගියාට පස්සෙ වින්ද දුක් නිසා ඇතිවුන කලකිරීම නිසා මෙහෙම ජීවත් වුන බවයි.

කොහොමහරි සාරිය ඇදගෙන ලෑස්ති උන අම්මයි මායි පාරට බැහලා කි.මී 2ක් පයින් ගිහින් තමයි බස් පාරට යන්නෙ. උදේට බස් එක එන්නෙ කටකපලා සෙනග පිරිලා. බොහොම අමාරුවෙන් තමයි අම්මයි මායි නැගගන්නෙ.

slwalzone.com

ඉස්කොලේ ඇරිලා මුලින්ම ගෙදර එන්නෙ මම. අම්මා එන්නෙ පස්සෙ. අම්මා ගෙදර ඇවිත් හැට්ටෙ ඉතුරු වෙන්න සාරිය ගලෝලා චීත්ත රෙද්දක් ඇදගෙන මා එක්ක හේනෙ වැඩට යනවා. මට ගෑණු ගැන ආසාවක් එන්න ගත්තෙ 8 වසරේ වගේ ඉදන්. ඒ කාලේ ඉදන් හැමදාම අම්මව මෙහෙම දකින එකෙන් මම අමුතු ආශ්වාදයක් වින්දා. අපේ අම්මා මහා සුන්දර මූණක් තියන ගෑනියක් නෙවෙයි. ඒත් අම්මට රන් කදක් තිබ්බා. තළෙළු හම දාඩියෙන් පෙගිලා පුංචි හැට්ටෙට හිරවුන අම්මගේ කොමඩු වගේ තන් දෙක තරගෙට උඩ පහල පනින සෙල්ලම දිහා මං හැමදාම හොරැහින් බලා උන්නා. බඩම එලීයේ දාගෙන ඉන්න අම්මහේ කෝම්බෙ වගේ බුරියට අපේ ඉස්කොලේ සිංහල මිස්ගේ බුරියත් පරාද උනා. ඇවිදිනකොට හරි ලස්සනට පැද්දෙන පලල් ඉනයි දොදොල් පස්සයි මාව පිස්සු වැට්ටුවා. මෙහෙම කියද්දි මට එක සුන්දර සිදුවීමක් මතක් වෙනවා. ඒ පුදුම රස්නේ කාලයක්, හේනෙ වැඩ කරන්න පුදුම අමාරුවක් තිබුනේ. අම්මා සුපුරුදු විදියට රෙද්දෙ හැට්ටෙ ඇදලා හේනට ආවා. ටිකක් වැඩ කරලා අම්මා හෙවනට ගියා

"කොල්ලො උඹත් ටිකක් හෙවනට වෙලා ඉදහන් පිච්චෙනවා"

මමත් අම්මා උන්නු ගහා යටට ගිහිං බිම ඉදගත්තා

"හප්පේ....මේ ගිරීස්මේ කොහොමද බං වැඩ කරන්නෙ...පිස්සු හැදෙනවා...මේ හැට්ටෙට තවත් අමාරුයි හිරයි"

"අම්මා ඉනිං අළුත් හැට්ට ගන්නකෝ"

"ඕවට වියදම් කරන්න මට හිතක් නෑ බං....මේක ගලෝලා දාලා තනපට පිටිං වැඩ කරන්නත් හිතෙනවා"

මං උඩගියා

"පිස්සුද අම්මේ මේ එලියේ කවුරුත් දැක්කොත්"

"මොකා මේ කැලේට එන්නද බං උඹයි මායි විතරන...මොකෝ උඹ පිට එකෙක් ඈ"

අම්මා එහෙම කියලා අම්මගේ හැට්ටෙ ගල්ලෝලා විසික් කලා අම්මාගේ රන් තිසරු දෙක නිදහස් වෙලා ලෙලදුන්නා...මං

slwalzone.com

හොරෙන් හොරෙන් අම්මගේ දාඩියෙන් පෙගුනු තන් දිහා බලලා රසවින්දේ මගේ මල්ලි ජොකා අස්සෙ පිස්සු කෙලිද්දි...

එදා හවස් වරුවම අම්මා තන් වන වන වැඩ කරන හැටි මං ඇති වෙනකම් රස වින්දා..

අම්මා දිහා කොච්චර වල්කමෙන් බැලුවත් මට අම්මව මතක් කරගෙන අතේ ගහන්න බෑ...මට හරිම වරදකාරී හැඟීමක් දැනෙනවා. සමහරවිට මට මේ ලොකේ වැඩියෙන්ම ආදරේ කරන...මං වෙනුවෙන් මේ ලෝකේ ඉන්න එකම කෙනා වෙච්චි අම්මා ගැන මගේ හිත අරම නොසුදුසු දෙයක් කරන්න දෙන්නෙ නෑ වෙන්නැති. ඒත් අම්මා සාරියට පුක වන වන ඇවිදින හැටි, පොට අස්සෙන් ඉගි බිගි පාන කෝම්බෙ වගේ ඛුරිය, දාඩියෙන් පෙගුන හැට්ටෙන් එලියට පනින්න දගලන රණ හංස ජෝඩුව දකිනකොට මගේ මල්ලිට නම් ඉන්නම බැරිවෙන වාර අනන්තයි. මට අම්මා නිසාම සාමාන්‍යයෙන් දවසට 5 ස් වතාවක් වත් අතේ ගහන්න ඕන. මම ඒ වෙලාවට අම්මව ඔලුවෙන් අයින් කරලා අපේ ඉස්කෝලේ සිංහල මිස්ව හරි, විද්‍යාව මිස්ව හරි, පන්තියේ ලොකුම තන්දෙක තිබ්බ තරුෂිව හරි නැත්නං ගමේ තේ කඩේ සුසිලා නැන්දව හරි මතක් කරගෙන අතේ ගහනවා. ගමේ අපේ අම්මගේ කදට පස්සෙ මං ආසම සුසිලා නැන්දගේ කදට. එයානම් අපේ අම්මා වගේ නෙවෙයි දාර මෝලක්. අපේ අම්මා ඇදුම් පොඩි නිසා ඇඟ පේන්න රෙද්දෙ හැට්ටෙ ඇන්දට මෙයා අදින්නෙ හිතලමයි. තේ කඩේට එන ඕන කෙනෙක්ව නැන්දට

කලින් පිලිගන්නෙ නැන්දගේ බුරිය. කඩේට එන උන්ට ඉන පද්දලා ගස්සලා කොහොම හරි ටොපියක් ගන්න ආපු එකෙට්ට පිටි එකක් විකුණලයි ගැනි පස්ස බලන්නෙ. ගමේ පිරිමි බාගෙන් බාගෙකට ඔකි අල්ලනවා කියලා තමයි ගමේ කට කතාව. ඒත් මට නම් නැන්දා හරි හොදයි. මම කඩේට ගියාම ඒ දවස් වල හැමදාම මට නිකං බූන්දි අහුරක් දෙනවා නැන්දා. දවසක් මම නැන්දගේ බුරිය දිහා බලන් ඉන්නවා දැක්ක නැන්දා "මොකෑ කොල්ලො මයේ බුරිය දිහා කන්න වගේ බලාන ඉන්නෙ..."

"නෑ....නෑ...නෑ...නැන්දේ එහෙම නෑ..මං මේ බිම බලාගෙන උන්නෙ"

"හ්ම්...හ්ම්ම්...පොඩි එකාටත් දැන් විසේ ගහලා වගේ....හොදා හොදා ඔහොම යං..."

"නැන්දා මොනා කියනවද මංදා"

"දන්නෙම නෑ උඹ....කාරි නෑ කාරි නෑ බලනවනං බලාගනිං ඕක මට අලුත් එකක් ඈ මෙතනට එන තරමක් එන උංගේ ඇස් තියෙන්නෙ මයේ පපුවෙයි බුරියෙයි..."

"නැන්දා ඉතිං ඕක වහගන්නටකො"

slwalzone.com

"ඈ...පල පල මට අදින විදිහ උගන්නැතුව උඹ ..අනික මෙතන වෙන තරමක් බුසිනස් වෙන්නෙ මේ ප්‍රදර්ශනයෙන් තමා"

"හා....හා...මං යනවා නැන්දේ..."

"හා..හා...ආ...මේ කොල්ලො...මං මේ කරන විහිළු ගනන් ගන්න එපා හොදේ මයේ පුතේ.."

"පිස්සුද නැන්දේ මම දන්නවනේ"

ඔන්න ඔහොම තමයි අපේ කතන්දරේ තිබ්බෙ....දැන් මම අපේ අම්මාගේ ජීවිතේ ගැන ටිකක් ගැඹුරට කතාකරන්නම්.....මේ විස්තර හුගක් මම පසුව දැනගත්ත දේවල්.

මම පොඩි කාලේ, ඒ කිව්වෙ මේ සිද්ධි උන 9 වසරෙදි...බස් ජැක් කියන්නෙ මොකක්ද කියලා දැනගෙන උන්නෙ නෑ. දැනගත්තට පස්සෙ නම් මමත් ජැක් තිබ්බා. මගේ පලවෙනි ජැක් එක අපේ ඉස්කොලේ විද්‍යා මිස්. අපේ අම්මා බස් වල යන්න ගත්තෙ තාත්තා යන්න ගියාට පස්සෙ. මොකද එතකං තාත්තා අම්මව ත්‍රී වීල් එකේ ගෙනිච්චා. අම්මා ඒ වෙනකොට අවුරුදු 14 ක් විතර දිනපතා බස්වල ගිහිං තිබ්බෙ නෑ. ඉතිං අම්මට ටිකක් බස් වලට

ආයේ හුරුවෙන්න කාලයක් ගිහිං තිබුනා. මේ මුල් කාලයේ එක දවසක් අම්මා මා එක්ක බස් එකට නැගලා තියනවා. මගේ පුරුද්ද නැග්ග ගමන් ගමේ යාළුවො ඉන්න පිටිපස්සෙ සීට් එක ගාවට යන එක. අම්මා සෙනග අස්සෙන් ඉස්සරහට යනවා. හතේ කනුව හන්දියෙන් බස් එක හුස්ම ගන්න බැරිවෙන්න පිරෙනවා, ඒ වගේම එතන ඉදන් තියෙන්නෙ හෙන වංගු ගොඩක්. එදා අම්මට අම්මගේ බෙල්ල ගාවට මිනිහෙක්ගේ හුස්ම වදිනවා දැනිලා, ඒත් අම්මට හැරෙන්නවත් බැරි තරම් හිර වෙලා...ඒත් එක්කම අම්මගේ මුළු ඇගම හිරිවට්ටමින් ඒ මිනිහා අම්මගේ පස්ස මිරිකනවා අම්මට දැනිලා...කිසිම බයක් නැතිව එහෙම කරලා තියෙන්නෙ අම්මගේ බඩත් අතගාන ගමනුයි. අම්මා බයටම ගල්ගැහිලා වගේලු උන්නෙ...අම්මට මේ දේ ජීවිතේ වුන පලවෙනි වතාවලු මේ. ටිකකින් අම්මට දැනුනේ මිනිහාගේ පොල්ල අම්මගේ සාරි රෙද්ද දෙබෑ කරගෙන අම්මගේ පුක අස්සට බහින හැඟීමලු. අපි බහින හෝල්ට් එකට කලින් මේ මිනිහා බැහැලා ගිහිං තියෙන්නෙ අම්මගෙන් අමර සැපක් අරගෙන අම්මව තනිකට බයෙන් හිරාන්න කරලයි.

බයෙන් හිරාන්න වෙලා ඉස්කෝලෙට ගිය අම්මව දැක්ක ඉස්කොලේ මිස්කෙනෙක් අම්මගෙන් අහලා තියෙන්නෙ ඇයි අමුතු කියලයි. සිද්ධ වුන දේවල් ඒ මිස්ට කිව්ව අම්මට හමබවෙලා තිබුනේ මෙහෙම පිළිතුරක්

"ඔක මේ ගෑණුන්ට වෙන අලුත් දෙයක්ද අක්කෙ"

"ඒත් නංගි මට මෙහෙම වෙලා නෑනේ කලින්"

"මටනං සතියකට 5ස් පාරක් විතර වදිනවා....දැන් හුරුයි"

"පිස්සුද අනේ ඔයාට"

"පිස්සු නෙවෙයි අක්කෙ ඕන කෙනෙක්ගෙන් අහන්න ඕකට හුරුවෙන්න වෙනවා නැත්තං බස් ගමන අතරින්න වෙනවා...හුගක්ම ඕවට එන්නෙ පොඩි කොල්ලොයි නාකි හම්පඩයොයි"

"මාවත් අද බදාගත්තෙ අවුරුදු 60 ක විතර මිනිහෙක්"

"ඒකනේ...මං එක්කට දෙන්න පුලුවන් හොදම උපදෙස දෙන්නං....ඒ වෙලාවට ඇඟ තමන්ගේ නෙවෙයි කියලා හිතාගෙන ඉන්න ඒත් ඕනවට වඩා නටන්න දෙන්න එපා නැත්තං කරේ යන්න එනවා

"හ්ම්ම්...අනේ මංදා අප්පා ගෑනු අපිට වෙන කරුම"

slwazone.com

"මොනා කරන්නද අක්කෙ...ඕවා ගනන් ගන්න එපා...මම නම් ඒ වෙලාවට මාත් පොඩ්ඩක් පස්සට තල්ලු වෙලා වැඩේ ඉක්මන් කරලා දෙනවා එතකොට කාරිය කරගෙන යනවා"

"අනේ මංදා අනේ ඔයත්"

කොහොම හරි අම්මටත් පස්සෙ සතියකට 5ස් වතාවක් වත් ශොට් එක වැදිලා..දවසක් පොඩි කොල්ලෙක් උගේ හෝල්ට් එක එනකම්ම අම්මගේ බුරියේ ඇගිල්ල ගහගෙන ඔහේ ගිහිල්ලා. මාසෙකින් විතර අම්මට ජැක වදින එක සාමාන්‍ය දෙයක් වෙලා.සමහර දවස්වල බස් එකෙන් බහිනකොට අම්මගේ සාරිය බාගෙය ලෙහිලලු.

අම්මා ගත කලේ හරිම මූසල ජීවිතයක්. එයාට තිබුන එකම හීනේ මට උගන්නලා හොද තැනකට ගේන එක විතරමයි. එයාට එයා වෙනුවෙන් කිසිම බලාපොරොත්තුවක් තිබුනේ නෑ. ඒ නිසාමද කොහෙද අම්මා ටිකක් ලස්සනට ඉන්නවත් උත්සහා කලේ නෑ....ඒත් මට මතකයි මං පොඩි කාලේ අම්මා හරි ලස්සනට ඇදලා කරලා හිටියා...අම්මා වෙනස් වුනේ තාත්තා ගියාට පස්සෙ. අම්මා ආභරණයකට කියලා දැම්මෙ කරාබු දෙක විතරයි, ක්‍රීම් ජාති මුකුත් පාවිච්චි නොකරපු අම්මා කලේ උදේට පවුඩර් චුට්ටක් දාගන්න එක විතරයි. අම්මා ඉස්සර හිංදි ෆිල්ම් බලන්න හරි ආසයි...ඒත් දැන් නම් අම්මා එහෙම චිත්‍රපටියක් එහෙම බලන්නවත් උනන්දුවක් නැහැ. උදේ ඉස්කොලේ ගිහිං

ඇවිත් හේනෙ වැඩ කරලා කාලා නාලා එයා පාඩුවේ නිදාගන්නවා වේලාසනම. මට අම්මගේ ජීවිතය එයාට කම්මැලි නැද්ද කියලා හිතුන වාර අනන්තයි.

හොදයි.....දැන් එහෙනම් අම්මගෙයි මගෙයි ජීවිත මාර විදියකට වෙනස් වුනේ කොහොමද කියලා කතාකරන්න පටන්ගමු. මම උඩ කිව්වා නේද මට ඉගෙනගන්න බෑ කියලා. මම තමයි පන්තියේ මොට්ටයා, සමහරවිට මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයේම ලොකුම මොට්ටයා මම වෙන්නැති. අම්මා කොච්චර උත්සහා කලත් මාව ගොඩගන්න මට ගොඩ ඒමක් පෙනෙන මානෙක නිබුනේ නෑ. පොඩි කාලෙදි අම්මා මට වැඩිය බල නොකලත් 8 වසර 9 වසර වෙද්දි අම්මා ටිකක් බල කරන්න ගත්තෙ සාමාන්‍ය පෙල විභාගයට ටික ටික ලන්වන නිසා. 9 වසරේ අන්තිම වාර පරීක්ෂණයේදි සුපුරුදු පරිදි මම පන්තියේ අන්තිමයා. ගුරුදෙගුරු රැස්වීමට ආපු අම්මට ගුරුවරියක් විදියට හුගක් ලැජ්ජා වෙන්න සිද්ධ වුනා. මගේ ඉස්කෝලේ ගුරුවරු ලුණු ඇඹුල් ඇතුව නොසෑහෙන්න මං ගැන දොස් කිව්වා අම්මට. එයාලා එදා කිව්වෙ සමහරවිට මට අවධානය එක තැන තියාගෙන ඉන්න බැරි මානසික රෝගයක් ඇති කියලයි. එදා ඇත්තටම මම හුගක් බය වුනා මොකද එදා කවදාවත් නැතුව අම්මා හරිම තරහා පාටකින් ගෙදර ආවේ මා එක්ක. ආපු ගමන් කොසු මිට ගත්ත අම්මා මට ගහ ගහා ඇඩුවා....හෝ ගාලා ඇඩුවා. අම්මා අඩ අඩ කිව්වෙ මමත් ජීවිතේ අනාගත්තොත් අම්මට තවත් ජීවත් වෙන්න කිසි හේතුවක් නෑ කියලා. මම එදා බයෙන් හිරාන්න

වෙලා උන්නෙ. මට ඇත්තටම අම්මා ගැන ලොකු දුකකුත් මං ගැන ලොකු කලකිරීමකුත් ඇති උනා.

පහුවදා ඉදන් 10 වසරේ මුල් වාරෙම මම අම්මත් එක්ක වැඩ කලා. මම ඇත්තටම උත්සහා කලා...ඒත් කොච්චර කලත් මට පාඩමට උනන්දුව රදවාගන්න හරි අපහසු වුනා. අම්මටත් ඒක තේරුනා...අම්මා දැනගෙන උන්නා මම උත්සහා කරන බව. ඒ නිසා අම්මා මට තරවටු කලේ නෑ ලොකුවට, කරගෙන යන විදියට කරගෙන යන්න දුන්නා. ඒ වාරේ මම පන්තියේ අන්තිමයා ඒත් ගිය පාරට වඩා ලකුනු තිබුනා. ගුරුවරුත් මට ප්‍රශංසා කරලා කිව්වා පුතා තවත් උනන්දු වෙලා වැඩ කරමු කියලා. අම්මත් අවුරුදු ගානකට පස්සෙ හරි සතුටෙන් උන්නෙ. අම්මා ඉදලා හිටලා විහිළු තහළු කරන්නත් ගත්තා. මමත් ඇත්තටම හරිම සතුටෙන් උන්නෙ අම්මගේ මේ වෙනසට.

මෙහෙම දවසක හවසක පාඩම් කරද්දි තමයි අම්මයි මායි මුලින්ම ටිකක් වල් වැඩක් වුනේ....

අම්මයි මායි පාඩම් කලේ කුස්සියේ මේසේ. හේනේ වැඩකරලා නාලා කරලා උයනගමනුයි අම්මා මට පාඩම් කියා දුන්නේ. අම්මා එදා ඇදලා උන්නෙ නිල් පාට හැට්ටෙට චීතනයක්. අම්මගේ ඔඩ චුට්ටක් තියන නිසා අම්මා චීත්තෙ අදින්නෙ ඉනට, ඛුරියෙන් පහලට. අම්මගේ ඛුරියයි ටයර් එකයි ලිපේ රස්නෙට දිලිසෙනවා. කුස්සියේ එහෙ මෙහේ ඇවිදිනකොට පස්සයි බෝල තන් දෙකයි ලස්සන තාලෙකට පැද්දෙනවා. ඒ සුන්දර දර්ශනේ

රසවිදින ගමන් මම පාඩම් කලා. එදා මට තිබුනේ කවි පාඩම් කරන්න සැලලිහිණි සන්දේශෙ. මම කවියක් පාඩම් කරලා ඉවර වුනාම අම්මා ඇවිත් මගේ ඉස්සරහෙන් ඉදගෙන පොතට බර වුනේ මට ඊළඟ කවිය පැහැදිලි කරන්නයි...

"සිසි වන උවන ඉඟ සුඟ ගත හැකි මිටින

නිසි පුළුලුකුළ රිය සක යුරු තිසරතන

දිසි රන ලියෙව් රූ සිරි යුත් මෙපුරඟන

ඇසි පිය හෙළන පමණින් නොවෙති දෙවඟන"

"හරි පුතේ දැන් මේකේ තේරුම බලමු....

ඉග සුග ගත හැක මිටින කියන්නෙ ඒ කාන්තාවගේ ඉන හරිම හීනියි කියන එක....නිසි පුළුල් උකුල රියසකක් වැනියි කියන්නෙ උකුල රෝදයක් වගේ පලල් කියන එක..."

"ඒ කිව්වෙ"

"ඒ කිව්වෙ පුතේ ඒ කාන්තාවගේ පස්ස හරිම ලොකුයි කියන එක"

"ආ....අම්මගේ වගේද"

siwalzone.com

අම්මට ඒකට හොදටම හිනාගියා...

" අපොයි...මොකෝ අම්මගේ පස්ස මහතද??"

"ඔව්නේ...හෙන සයිස් නේ...."

"ආ...ඇත්තද මහත්තයෝ...අම්මත් ඉස්සර හරි කෙට්ටුයි මේ දැන් තමයි ටිකක් මහත"

"ටිකක් නෙවෙයි නේ අම්මා පිටිපස්ස හැරුනම පස්ස විතරයි තඩියට පේන්නේ"

"අනේ...ඇත්තද පුතේ ඒ තරම් මහතද මම??"

"ඉතිං ඒක හොදයි කියලනේ කව්යේ කියන්නෙ"

"හ්ම්ම්...හ්ම්ම්...හරි හරි නිසි පුළුලුකුල රිය සක වැනිය කියන්නෙ අම්මගේ තඩි පස්ස වගේ කියන එක තමයි හරිනේ..."

slwalzone.com

අම්මා කිව්වෙ හිනා වෙවී

" හරි එතකොට නිසරතන කියන්නෙ පිරිපුන් පියයුරු කියන එක"

"පියයුරු කියන්නෙ මොනාද?"

"පියයරු කියන්නෙ කුක්කු දෙකට...පිරිපුන් පියයුරු කියන්නෙ ලොකු කුක්කු වලට"

"ආ....අම්මගේ වගේ"

මම කිව්වෙ මේසට බර වෙලා ඉන්න අම්මගේ හැට්ටෙන් පෙරිලා එලියට පනින්න ඔන්න මෙන්න තියන තන් දෙක දිහා හොදට බලාගෙන

"අනේ..අනේ...මෙයාගේ විහිලු....ඔව් ඔව් එහෙනං අම්මගේ වගේ තමයි...මේවා මෙච්චර ලොකු වුනේ ඔයාට කිරි දීලම තමයි...ඒ දවස්වල එලිච්ච ගමන් මේවගේ"

"ඉතින් ලොකුවුනාම ලස්සනයිලුනේ"

swalzone.com

"හ්ම්ම්...හ්ම්ම්...ඔව් ඔව් ලස්සනයි"

අම්මා කිව්වෙ හයියෙන් හිනාවෙන ගමන්. අම්මා තනපටක් ඇදලා උන්නු නැති නිසා අම්මගේ තනපුඩු හැටෙන් ඉලිප්පිලා පෙනුනා...අපේ කතාවෙන් පස්සෙ අම්මා නැගිටලා ආයේ උයන්න ගියා...අම්මා කලින්ටත් වඩා පද්දනවද මංදා කියලා මට හිතුනා. මම කවිය පාඩම් කරන කම් අම්මා ආයේ මේසේ ඉදගෙන මේසට බර වුනා....මමත් සැරින් සැරේ අම්මගේ පෙරාගෙන ඉන්න තිසරතන දිහා නිතර නිතර බැලුවා...අම්මා කිහිප වතාවක් දැක්කා මම බලනවා...

" කොල්ලා කවිය පාඩම් කරනවද අම්මගේ තිසරතන දිහා බලනවද".

අම්මා මට පල් එක දාන්න වගේ ඇහුවා...

" නෑ කවිය තේරුම්ගන්න ලේසියි උදාහරණ දැක්කම"

මාත් ඇගට නොදැනී කියලා දැම්මා...

slvalzone.com

"හප්පේ...ඇත්නද...මූත් පැහිලනේ නොසෑහෙන්න....එතකොට නිසිපුලුකුල කෑල්ල පාඩම් කලේ කොහොමද"

"ආ...අම්මා උයද්දි ඒ කෑල්ල පාඩම් කලා.."

"හනේ...හනේ.....උඹත් කොල්ලො...හැදිලා ඉවරයි මූ..."

" ඉතින් මං කිව්වේ අම්මා දිහ පිටිපස්සෙන් බලද්දි පේන්නෙ පස්ස විතරයි කියලා"

"හ්ම්ම්...හ්ම්ම්...පාඩම් වෙනවනම් ඕන එකක්..."

අම්මා එහෙම කියලා මට හිතාගන්න බැරි වැඩක් කලා...අම්මා අම්මගේ හැට්ටෙ උඩ බොන්නම පැන්නුවා....දැන් අම්මගේ කානුවෙන් බාගෙකටත් වැඩිය එලියේ...තනපුඩුවේ දාරකුත් පේනවා..

" ඕං...තියනවා හොදටම පේන්න ඇතිවෙනකම් බලාගෙන හොදට පාඩම් කරගන්න එකැයි ඇත්තෙ..."

Siwalzone.com

අම්මා කිව්වෙ පල් එකට හිනාවෙන ගමන්. මගේ සරම අස්සෙ මල්ලියා යකා නටනවා...ජොකා දාලා උන්නෙත් නෑ...මේසේ හිංදා අම්මට නම් පේන්නෙ නෑ..

එදා මුළු රෑම අම්මා අර හැට්ටෙ බොත්තම දාගත්තෙ නෑ. මම කන්න වගේ බලනවා අම්මා කීපවතාවක් දැක්කත් දැක්කෙ නෑ වගේ උන්නා. එදා රෑ ජීවිතේ පළවෙනි පාරට මම අම්මව හිතින් මවාගෙන අතේ ගැහුවා. මට කවදාවත් නැතිතරම් බඩු ගොඩක් ගියා. මට වරදකාරි හැඟිමක් ආවෙත් නෑ එදා අම්මා මා එක්ක හරිම විවෘතව වල් කතා කිව්ව නිසා...

පහුවදා අම්මා ඉස්කෝලේ යන්න සාරිය ඇදලා ආවා. මට හොදටම පෙනුනා වෙනදටත් වඩා හිරට අම්මා සාරිය ඇදලා තිබ්බෙ...පුක බේරෙනවා. මම අම්මගේ පුක දිහා බලනවා දැකලා අම්මට හිනාගියා...

"මොකෝ.....නිසිපුලුකුල බලනවද..."

"අද....වෙනදටත් වඩා ලොකුයි මොකෝ කියලා බැලුවේ.."

"එහෙම ලොකුවක් නෑ ඔය වෙනදා තිබ්බ එකම තමයි....යන් යන් යනකොට බලාගන්න ඇතිවෙනකං"

slwalzone.com

අම්මා මේ කියන කතා ඇහුවම මට පිස්සු වගේ...අම්මා ඇත්තටම හරිම සතුටකින් ඉන්නෙ. ඊයේ සිදුවීමෙන් පස්සෙ තවත් සතුටෙන් වගේ ඉන්නෙ. මට තේරෙන විදියට ඒ කාලේ අම්මගේ ජීවිතේ එයාට ලස්සනයි කියන්න කවුරුත් උන්නෙ නෑ. ඒ නිසා පුතා වුනත් මම එයාගේ ලස්සන වර්ණනා කරන එකට එයා හුගක් ආස වුනා. ඒ නිසා වෙන්නැති තවත් හැඩට පේන්න සාරිය ඇන්දේ. මමත් මේ හම්බුන අමුතු අවස්තාවෙන් උපරිම සතුටක් ලැබුවා.

එදා අම්මට කලින් මම සුපුරුදු විදියට ගෙදර ආවා. මුකුත් අලුත් සිදුවීමක් නැතුව අම්මයි මායි එක එක දේවල් කියෝ කියෝ හේනෙ වැඩ කරලා නාගෙන ගෙට ආවා පාඩම් කරන්න. මට පාඩම් කරනකොට මතක් වුනේ ඊයේ වුන සිදුවීම. අම්මා මා එක්ක ටිකක් වල් කතා කිව්ව හැටි...එයාගේ පස්ස බලාගන්න කිව්ව හැටි....හැඩිටෙ බොත්තමක් පන්නපු හැටි. අම්මා උදේ සාරිය වගේම දැන් චීත්තෙන් හිරට ඇදලා තිබ්බෙ. අම්මගේ වට්ටක්කා පුක ලස්සනට බේරිලා පේනවා. මම ඊයේ ඉදන් අම්මගේ තියන මේ අමුතු වෙනස ගැන හිත හිත ඇස්පිය නොහෙලා භාවනාවක් වගේ අම්මගේ පස්ස දිහා බලාගෙන උන්නා. මම හිතුවේ නැති මොහොතක අම්මා එක පාරට අනික් පැත්ත හැරුනා...මම පුක දිහා කෙල පෙරාගෙන බලාගෙන උන්නු හැටි අතේ මාට්ටු...මම ටක්ගාලා පොන දිහා බලාගත්තා...

"අනේ..අනේ...පාඩම් කරනවද අම්මගේ පස්ස බලනවද මෙයා..."

"නෑ...මේ....පාඩම් කර කර උන්නෙ...මං බලපු ඇති එකක් නෑ.."

"හ්ම්ම්ම්....මෙයා බබානේ....කෝ කෝ වැඩ වැඩ"

අම්මා එහෙම කියලා ආයේ අනික් පැත්ත හැරිලා උයන්න ගත්තා...මටත් විලිලැජ්ජාවේ බෑ...අම්මා නරකක් හිතුවද දන්නෑ...ඒත් අම්මා බැන්නෙ නම් එහෙම කේන්තියකින් නෙවෙයි. ටිකකින් අම්මා ඇවිල්ලා මගේ ඉස්සරහින් ඉදගත්තා. මේසෙට බර වුනාම සුපුරුදු ලෙස එලියට පනින්න නලියන රණහංස ජෝඩුව දිහා බැලෙන එක මට නවත්තන්න බැරි වුනා. අම්මත් දැක්කා මම බලනවා...අම්මට හිනාගියා....

"ආ...මේ ළමයා නාම ඊයේ කවිය මතක් කරනවා වගේ.."

"නෑ....ඈ...ඇයි එහෙම ඇහුවේ..."

"නෑ...මුකුත් නෑ තිසරුතන බලන හිංදා ඇහුවේ හොරෙන් හොරෙන්..."

" ඉතිං පේන එකේ බැලුවම මොකෝ..."

"ආ...ඇත්තද
මහත්තයෝ...එච්චට
ඉස්සෙල්ලා වැඩ
වැඩ...කෝ ගන්න
බලන්න ගණන් ටික"

මතු සම්බන්ධයි

Story by සුදු පුතා

slwalzone.com